

en ægteskabsret, der skal behandle alle separations- og skilsmisssager og tage stilling til alle vilkårsspørgsmål, samkvemsret med børnene og gennemføre skifte af fællesboet.

Om skitsen anføres det i betænkningen s. 93, at formålet med denne i første række har været at nå frem til en forenkling i forhold til det gældende system, hvor en skilsmisssag ofte må behandles af både domstole, overøvrighed og skifteret. Det har været den overvejende opfattelse i udvalget, at der ikke for tiden var praktisk mulighed for at gennemføre forslaget.

2. På linje med et forslag til ændring af reglerne om behandling af ægteskabssager, som tidligere er fremsat af amtskontorchef Fog i Ugeskrift for Retsvæsen 1953, B.s. 269-74, har amtsfuldmægtig Andrup i Socialt Tidsskrift i efteråret 1967 foreslået en udbygning af overpræsidiets og amternes familieretlige kompetencer og en omlægning af sagsbehandlingen. Alle separations- og skilsmisssager skal behandles i dette organ, der tillige skal tage sig af andre familieretlige problemer.

Også dette forslag er begrundet i et ønske om at opnå en forenklet sagsbehandling.

3. Som det fremgår af ægteskabslovforslaget og af forslaget til lov om ændring af retsplejelovens regler om ægteskabssager, har justitsministeriet ved udarbejdelsen af disse forslag ikke ment at burde følge de fremsatte forslag om gennemgribende reformer af behandlingen af ægteskabssager.

Justitsministeriet føler sig ikke overbevist om, at der er behov for reformer af så gennemgribende karakter. Det er rigtigt, at det i forbindelse med separation eller skilsmisse undertiden er nødvendigt for ægtefællerne at henvende sig til forskellige myndigheder under sagens forskellige faser, men som hovedregel synes de gældende regler i meget vidt omfang at åbne mulighed for at tilgodese ægtefællernes ønske om en diskret, hurtig og smidig sagsbehandling.

Ministeriet ønsker naturligvis ikke hermed at afvise, at de foreslåede eller andre reformer af behandlingen af ægteskabssager bør overvejes. En vurdering af, om reformer er påkrævede, og hvad de i givet fald bør gå ud på, forudsætter imidlertid på det foreliggende såvel som på ethvert andet område et omfattende og udførligt kendskab til,

hvilke bestemte ulemper de gældende regler medfører, og i hvilket omfang disse ulemper gør sig gældende. Et erfaringsmateriale af denne karakter foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

Skulle reformer vise sig at være påkrævede, må deres struktur gøres til genstand for indgående undersøgelser, som også må omfatte deres forhold til de gældende regler om domstolenes og de administrative myndigheders beføjelser og den indbyrdes afgrænsning mellem den dømmende og den udøvende magt. — I så henseende giver den af højestere dommer Trolle udformede skitse til lov om ægteskabsretter, som indebærer oprettelse af specialdomstole, efter justitsministeriets opfattelse anledning til principielle betænkeligheder, og sådanne betænkeligheder knytter sig efter ministeriets opfattelse også til amtsfuldmægtig Andrups forslag om at udstyre administrative myndigheder med judicielle beføjelser til bevisoptagelse og om at lade administrative afgørelser indgå i en judicial appelordning. En nærmere vurdering af forslag om gennemgribende ændringer af overøvrighedens beføjelser synes i øvrigt at måtte afvente afslutningen af de igangværende overvejelser af amternes fremtidige antal og arbejdsopgaver.

Efter justitsministeriets opfattelse er der således ikke på nuværende tidspunkt grundlag eller mulighed for at søge noget af de i folketingsudvalgets spørgsmål nævnte forslag gennemført. Man vil imidlertid finde det naturligt, at de nævnte forslag kommer til at indgå i overvejelserne i det udvalg, som vil blive nedsat til at arbejde videre med revisionen af ægteskabslovgivningen.

Spørgsmål 25:

Ministeren anmodes om at indhente udtalelser fra præsidenterne for vestre landsret, østre landsret og Københavns byret om, hvorvidt det vil være muligt og hensigtsmæssigt at gennemføre en ordning, hvorefter ægteskabssager henlægges til én eller enkelte af rettens afdelinger.

Svar:

I anledning af udvalgets spørgsmål har justitsministeriet indhentet vedlagte erklæringer fra præsidenterne for vestre landsret, østre landsret og Københavns byret.